

ОДБРАНА СРПСКОГ ЈЕЗИКА

Милош Ковачевић, *Прошљив неистина о српском језику*,

Српско просвејетно и културно друштво „Просвјета“, Источно Сарајево, 2005.

Најновија књига чланака, осврта и разговора Милоша Ковачевића *Прошљив неистина о српском језику* вредан је допринос науци о српској филологији. У три тематске целине, та књига има снажан ослонац на *Слово о српском језику*, чији је Ковачевић један од састављача и потписника, а која представља обнову српског филолошког програма. Истраживачким предметним подручјима, књига *Прошљив неистина о српском језику* усмерена је на ширење научне истине о српском народу и његовом језику. Она развејава маглу псеудонаучног кривотворења етнолингвистички утемељеног имена језика српскога и његове сеобе у друге језике.

Непостојање српског филолошког програма и србистике као науке о српској филологији и прихватање хрватског филолошког програма као српског, проузроковало је дробљење српског језика. Од Вукових Срба три вере а једног, штокавског, језика створена су четири народа и три језика, с тенденцијом да се, на темељу научних фалсификата, након хрватског и бошњачког, конституише и четврти – тзв. црногорски језик.

Књига *Прошљив неистина о српском језику* разматра три суштинска питања србистике: разградњу српског језика, потирање ћирилице и језичку (не)културу. Ововремена разградња српског језика заснована је на стратегији прихватања српског језика али не и његовог имена, јер се, квазинаучно, преименованом језику даје статус посебног језика. Лош положај ћирилице друга је важна тема Ковачевићеве књиге. Ово примарно српско и најважније светско писмо дели судбину разградње националног језика, па се Ковачевић залаже да то писмо, у односу на латиницу као српско помоћно писмо, како је духовито истакао, добије бар дупло раноправнији положај. Напокон, питања језичке (не)културе, посебно у језику масмедија, језику младих и политичара, имају далекосежне последице. Скренута је пажња на језичку (не)културу, неукоост, помодност и небригу како би се језик бранио и одбранио од даљег пропадања.

Као и у претходним својим књигама – *У одбрану језика српскога* и *Српски језик и српски језици* – Ковачевић се и у најновијој књизи бави крупним, актуелним и најзначајнијим питањима србистике. Књига *Прошљив неистина о српском језику* посвећена је обнови научне истине утемељене на Вуковим језичким поставкама. Надасве, ово трезвено дело позива српске филологе да промене однос према националном језику и писму, да се врате изворној србистичкој научној истини, не би ли се стало на пут даљем пропадању српског језика а са њим и народа.

Тиодор Росић